

erhverv, med hvilke Byerne staa og falde, og som, det beder jeg Dem paa ny erindre, i Forhold til Landet lide nogen Uret ved de Forslag, som findes i Indkomstskat- og Kapitalskatloven, hvis de blive til Lov, og som fremfor alt for at komme til Ro trænge til en god Afslutning paa disse Toldforhandlinger.

Hammerich: Jeg kunde næsten føle mig fristet til at anmode den ærede Formand om at foretage Navneopraab for at faa slaaet fast, hvor faa Medlemmer der er i Salen, og at jeg deri unægtelig kunde se en Opfordring til at frafalde Ordet. Det vil jeg dog ikke, jeg vil nøjes med at fatte mig i Korthed. Jeg ønsker at udtale, at jeg er ret uenig i den Grundbetragtning, som er gjort gældende fra forskellig Side og særlig da fra den ærede Ordfører for Flertallet her i Salen, en Uenighed, som jeg ønsker at konstatere med et Par Udtalelser. Jeg har nemlig opfattet hans Tale saaledes, at han egentlig kunde ønske at afbyrde al Forhandling med Landstinget; hvis Landstinget vilde tage Toldloven paa samme Basis, som Folketinget tidligere har givet Tilbud om, vilde han dog maaske tage en Forhandling op; da jeg nu i hvert Tilfælde ikke kunde ønske, at Toldloven kom igennem paa denne Basis, har jeg begæret Ordet. Jeg ønsker ganske vist ligesom andre, at vi en Gang kunde naa til Ende med Forhandlingerne om Toldspørgsmaalet, men skulde det være paa Basis af den Grundbetragtning, som Flertallets Ordfører er Udtryk for, vilde jeg hellere blive staaende ved den gamle Toldlov med de Mangler, den har. Hans Tale indeholdt jo nemlig i endnu højere Grad end ellers en Række Udtalelser, der gik ud paa, at Frihandelen er det eneste saliggørende at bygge vor Toldlov paa. Det kunde det ærede Medlem maaske have Ret i, hvis Verden var anderledes, end den er. Jeg er enig med Fredsvennerne i Ønsket om en evig Fred, men saa længe Retten sidder i Spydstagen, kan man ikke bygge sin Politik derpaa. Og jeg er enig med det ærede Medlem deri, at det vistnok for Samfundene Verden over kunde være meget ønskeligt, at Varer udveksledes fuldstændig frit Verden over; men saa længe det ikke anerkendes og godkendes i den øvrige Verden, tror jeg ikke, at heller vort Land skal bygge sin Toldpolitik derpaa. Og det anerkendes jo ikke. Vi ere en Række Statssamfund, som hvert for sig betragte det som sin Opgave at søge at fremme og bevare Virksomheden inden for

sine egne snævre Grænser, og en Vej til at opnaa det har jo Beskyttelsespolitikken været i stedse voksende Grad rundt i den øvrige Verden. Jeg er nær ved at sige, at den sidste Mohikaner, England, er i Færd med at komme med ind paa denne Vej, og selv om da det ærede Medlem med sin bestikkende Veltalenhed og sin store Dygtighed fremfører en Række Eksempler, der skulle bevise Rigtigheden af den modsatte Betragtning, vilde han dermed i ethvert Tilfælde ikke kunne overbevise mig. Naar man har beskæftiget sig saa meget med denne Sag som det ærede Medlem og tillige fremfører sine Anskuelser om den med saa stor Dygtighed, er det klart, at han vil kunne belægge sine Meninger med endnu mange flere Eksempler, der kunde synes at give ham Ret. Jeg skal derfor nøjes med at fremdrage et Par enkelte af dem, han nævnedes. Han sagde, at vi have faaet en Industri i Cement, uagtet vi ikke have haft Beskyttelse. Jeg tror, vi havde faaet den lidt hurtigere, fuldt saa sikkert og lige saa godt, hvis vi havde haft Beskyttelse. Han sagde endvidere, at vi have faaet en Sukkerindustri, uagtet vi ikke ere gaaede ind paa den Beskyttelse for den, der har været forlangt fra forskellige Sider. Men vi have jo netop en Beskyttelse for Sukkerindustrien, vi have netop hidtil haft saa megen Beskyttelse, at denne Industri lige har kunnet gaa, saa megen Beskyttelse, at den nogenlunde har kompenseret det unaturlige Tryk, denne Industri har været underkastet gennem Toldbeskyttelse og Eksportpræmier fra den øvrige Verden. Nu siger det ærede Medlem: Her have vi et Eksempel paa, hvorledes en Industri, der har haft en — det maa han i hvert Tilfælde indrømme — ringe Beskyttelse, kan udvikle sig stærkere end noget andet Land, og han vilde ønske, at man kunde paavise noget Sted med en lignende Udvikling af samme Industri. Jeg tror endogsaa, at han satte en Præmie for at give Eksempler paa større Fremgang. Da jeg ikke har Tallene paa rede Haand, kan jeg ikke være sikker paa at faa denne Præmie, men jeg vil dog straks konkurrere til den ved at spørge, om ikke f. Eks. Sverige havde en væsentlig ringere Sukkerproduktion, den Gang vi producerede vore 39 Millioner Pund, inden for sine Grænser, men Sverige fik en Beskyttelse og er under den vokset op til en Sukkerproduktion, der vist atter er ikke uvæsentligt højere end vore 98 Millioner Pund. Hvis jeg, som jeg tror, har Ret heri, siger det ærede Medlems Eksempel altsaa netop,